

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 24 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1830.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΜΟΗΣ

Ετησίαν. Φοίνικας 36
Εξαμηνιαία. 18
Τριμηνιαία. 9
Αι συνδρομαί γίνονται ένταυθα μέν έν τῷ Γραφείῳ
τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

Δικαστικά.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Αρ. ΙΙΙ.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΒΟΡΕΙΟΥΣ ΣΠΟΡΑΣΑΣ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Αναγνόντες ὅτι 18 Αὐγούστου 1830 ἀπέφραξε τὸν Κύριον Ζησίμιον Δημητρίου Κωστασιόπουλου, αἰτοῦντος τὴν διάπραξιν τοῦ ένταυθα ἀρτιπαγῶς ιδιοκτητοῦ πλοίου του, διότι στερεῖται.

Θεωροῦν ὅτι τὸ Δικαστήριον τοῦτο διὰ τῆς ὑπ' Αρ. 89 πράξεώς του τῶν 2 Ἰουλίου ἐπέταξε τὴν διάπραξιν τοῦ αὐτοῦ πλοίου πρὸς ἐξόφλησιν τῶν ἐπ' αὐτοῦ δανείων.

Ὅτι μετὰ τὴν κήρυξιν τῆς διαπράξεως, τοῦ περι ὃ λόγος πλοίου προέδραμον διάφοροι δανεισταί, αἰτοῦντες τὴν ἐξόφλησιν τῶν δανείων των ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πλοίου, τὰ ὅποια ὁ Ζησίμιος, Δημητρίου παγεδέχθη.

Ὅτι τὰ μέχρι τῆςδε ἐκδηλωθέντα εἰώπιον τοῦ Δικαστηρίου δάνεια ἐπὶ τοῦ περι εἰς ὃ λόγος πλοίου, συναποτινύται εἰς Φοίνικας τριῶν περίπου χιλιάδων, εἰς ἃ ἡ ἐκτίμησις του δὲν ὑπερβαίνει τὴν ποσότητα τῶν χιλίων ἑκατὸν εἰκοσι Φοινίκων καὶ Λεπτῶν ὀγδοήκοντα.

Ὅτι ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀναφαίνονται σημεῖα δολιότητος.

Δυναμίει τοῦ τίτλου Α τοῦ βιβλίου Γ' τοῦ ἐμπορικοῦ κώδικος.

Διατάττει.

Α'. Ὁ Εἰρηνοδίκης Σκοπέλου θέλει σφραγίσαι τὰς ἀποθήκας, κιβώτια, ἔγγραφα καὶ λοιπὰ τοῦ Ζησίμιου Δημητρίου.

Β'. Ἡ πτώχευσις, τοῦ αὐτοῦ Ζησίμιου Δημητρίου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς 18 Αὐγούστου 1830.

Γ'. Διορίζεται ἐπίτροπος δικαστῆς ὁ Κύριος Νικόλαος Χ. Σιαματίου συνδικαστῆς καὶ πράκτωρ ὁ Κύριος Αθανάσιος Χρήστιν.

Δ'. Ἡ Αστυνομία Σκοπέλου θέλει κρατῆσαι τὸν Ζησίμιον Δημητρίου ὑπ' Ἀστυνομικὴν φύλαξιν.

Ε'. Ἡ παρῶντα πράξις, θέλει κηρυχθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος· ἀντίγραφα δ' αὐτῆς θέλουν σταλῆ πρὸς τὸν Εἰρηνοδίκην καὶ Ἀστυνόμον Σκοπέλου, καὶ κολληθῇ ἐν εἰς τὴν βύβαν τοῦ Δικαστηρίου, ἕτερον εἰς τὴν βύβαν τῆς μητροπόλεως, καὶ ἄλλο εἰς τὴν δημοσίαν ἀγοράν.

Εν Σκοπέλῳ, τὴν 27 Αὐγούστου 1830

Ὁ Πρόεδρος Ν. ΦΑΟΥΛΙΤΗΣ.

ΣΑΧ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Ἰωάννης Α. Φέστας,

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Παρισίων, 19—31 Αὐγούστου. Εἰδήσεις Τηλεγραφικῆς.

Ὁ ἐν Μασσαλίᾳ Διευθυντῆς τοῦ Τηλεγράφου

Πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Ἐπαρχείου τῶν Ἐκβολῶν τοῦ Ροδανοῦ.

Κύριε,

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς μὲ παραγγέλλει νὰ σὲ γνωτοποιήτω ταδε:

“Ἡ Ἀγγλία ἀνεχώρησε τὴν ἐν τῇ Γαλλίᾳ κατασταθεῖσα νέαν Κυβερνησιν. Ὁ Δόξδος Στουάρτος ἔδωκεν εἰς τὸν Μεγαλειότατον Λυδβίκον Φίλιππον Α' τὰ γράμματα, δι' ὧν συνιστᾶται ὡς Πρεσβυ. παρὰ τῶν Βασιλειῶν Γάλλων.”

Θέλετε εὐαρεστηθῇ νὰ κοινοποιήσετε ὧ, μάλιστα τὴν εἰδήσιν ταύτην.

Κατὰ τὰς ἐκ Γαλλίας εἰδήσεις ἡ Τρίπολις παρεδόθη εἰς τὴν διάκρισιν τῶν Γαλλικῶν στρατευμάτων. Εἰς τὴν πρώτην προαπὴν τὴν εἰς τὸν Μπέην γενομένην, αὐτὸς ἀπεκρίθη ὅτι δὲν θέλει ἐπιχειρισθῇ ν' ἀντισταθῇ εἰς στρατεύματα, τὰ ὅποια ἐκυριεύσαν τὸ Ἀλγέριον. Ὑπήγεν εἰς τὴν ναυαρχίδα Γρίαινα καὶ συνωμίλησε πολλὴν ὥραν μετὰ τοῦ Κυρίου Ρεσαμέλου. Λέγεται δὲ ὅτι συνεφωνήθησαν αἱ ἐξῆς συνθήκαι:

“Ἡ Γαλλικὴ σημαία θέλει χαιρετηθῇ διὰ κανονικῶν τριᾶκοντα καὶ μίας.

“Ἡ πειρατῖα καὶ ὁ ἐξανδραποδισμὸς τῶν χριστιανῶν καταργεῖται. Ὅσοι δὲ ἀνδραποδισμοὶ εὐρίσκονται ἐν τῷ μπεηλικίῳ τῆς Τριπόλεως θέλουν ἀπολυθῇ παραχρῆμα.

“Δὲν θέλει εἰσπράττεσθαι πλέον κανεῖ, φοροὶ ἀπὸ τὰ Εὐρωπαϊκὰ ἔθνη.

“Ὑποχρεοῦται ὁ Μπέης τῆς Τριπόλεως νὰ πληρώσῃ 800,000 Φρ. ἀποζημιῶν τὴν Γαλλίαν διὰ τὰς ἐκστρατείας ἐξοδα καὶ διὰ τὰς ζημίας τοῦ ἐμπορίου.”

Ὁ Μπέης, ὑπετάχθη εἰς ὅλας ταύτας τὰς συμφωνίας, καὶ ἐστάλησαν ἤδη εἰς τὴν Τρίαιν 400,000 Φρ. Τὰ δὲ λοιπὰ θέλουν ἀποδοθῇ κατὰ τὸν ἐρχόμενον Ὀκτώβριον.

(L' Echo Francais.)

Ὁ Κύριος Λαορχεουκώλδος, ἑκτακτος πρέσβυς τῆς Γαλλίας εἰς τὸν Τύνητα (Τύνεσι) συνεφώνησεν ἅπαντα τῆς Σατραπίας ἐκεῖνη, νέαν συνθήκην, τῆς ὁποίας, οὐσιωδέστερα κεφάλαια εἶναι τὰ ἑξῆς:

α'. Τελεία ἐλευθερία ἐμπορίας, καὶ κατάσχεσις τοῦ παρὰ τὴν Μπέη μετερχομένου μονοπωλίου.

β'. Παραχωρεῖται εἰς τοὺς Γάλλους ἡ νῆσος Ταδουρκα.

γ'. Παρ' οὐδεμιᾶς Εὐρωπαϊκῆς Δυνάμεως θέλει πληροῦσθαι ἀπὸ τοῦ νῦν φόρος.

δ'. Οἱ στρατιωτικῶς ὑπηρετοῦντες Τούρκοι θέλουν ἀποσπῆσθαι εἰς τὴν πατρίδα των.

ε'. Ὅποτε πλοῖον, ὅποιουδήποτε ἔθνους καὶ ἂν εἴναι, παραγῇ εἰς τὰ παράλια τοῦ Τύνητος, εἴαν τις τῶν ναυτῶν ἢ ἐπιβατῶν φονευθῇ ἢ πειραχθῇ, ὑποχρεῖται ἡ σατραπία νὰ πληρῶν τὴν ἀξίαν τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου του.

στ'. Ἀπαγορεύεται ἡ πειραγία, καὶ, ἐν καιρῷ πολέμου πρὸς τινὰ Δύναμιν, οἱ Τύνησιοι δὲν δύνανται νὰ προσβάλωσι τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα.

ζ'. Οἱ ἐξανδραποδισμένοι θέλουν ἐλευθερωθῇ.

(Le Sémaphore.)

Τὴν 12—24 Αὐγούστου, παραιτηθέντος δι' ἀσθένειαν τοῦ Κυρίου Κασιμάρου Πρέβερου τῆς προεδρίας τῆς τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλῆς, ἐκλέχθη διὰ πλειψηφίας Πρόεδρος ὁ Κύριος Λαφφίττης.

— Ὁ στρατηγὸς Φαδουέρος διωρίσθη Πολιτάρχης τῶν Παρισίων.

— Ὁ ὑποναύαρχος Δεξιγνής διωρίσθη σύεδρος τοῦ Ναυαρχικοῦ Συμβουλίου.

— Ἡ διαδικασία τῶν ἐκπτώτων ὑπουργῶν τῆς Γαλλίας θέλει ἀρχίσαι ἐνώπιον τῆς τῶν Πατρικίων Βουλῆς τὸν ἐρχόμενον Ὀκτώβριον. Κατὰ τὸ παρὸν δὲ εὐρίσκονται φυλακωμένοι ἐν Παρισίοις καὶ ὑπὸ ἐξέτασιν οἱ Κύριοι Πολιγνάκ, Πεϋρωνέτος, Χατελώζας καὶ Γουερνὼν Ραμβίλλας.

— Ὁ πρῶτος βασιλεὺς τῆς Γαλλίας Κάρολος, ἀφοῦ ἔλαβε τὴν ἄδειαν νὰ καθίσῃ εἰς τὴν ἰγγλίαν ὡς ἀπώλους ιδιώτης, ἀπέβη εἰς τὴν κωμόπολιν Πούλ. Λέγεται ὅμως, ὅτι ὀλίγον θέλει διατρίψῃ ἐκεῖ, καὶ ἔπειτα θέλει μεταβῇ εἰς τὴν Αὐστρίαν, ἢ εἰς τὴν Σαξωνίαν.

Συνταγματικὸς Χάρτης ψηφισθεὶς παρὰ τῶν δύο νομοθετικῶν τῆς Γαλλίας Συνεδρίων τὴν 26 Ιουλίου (7 Αὐγούστου) 1830. (Ὁρα Γεν. Ἐφημ. Ἀρ. 74.)

Δημόσιον Δίκαιον τῶν Γάλλων.

Ἀρθρον 1. Οἱ Γάλλοι εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τοῦ νόμου, ὅποιαδήποτε δίκαια καὶ ἂν ἔχουν, καὶ ὅποιασδήποτε τάξεως καὶ ἂν ᾖ.

2. Συνεισφέρουν ἀεξαιρέτως, κατὰ λόγον τῆς περιουσίας τῶν, εἰς τὰς εἰσπράξεις τῆς Πολιτείας.

3. Ὅλοι εἶναι ἐπίσης δεκτοὶ εἰς τὰ πολιτικὰ καὶ στρατιωτικὰ ἑπαγγέλματα.

4. Ἡ προσωπικὴ των ἐλευθερία ἀσφαλίζεται ἐπίσης· μηδεὶς ὑποκειμένου εἰς ἰγκάλεσιν, καὶ φυλακῶν, εἰμὴ κατὰ τὰ, παρὰ τοῦ νόμου προειρημίας περιστάσεις, καὶ κατὰ τὸν παρ' αὐτῶν ὁρισμένον τρόπον.

5. Καθεὶς ἐπαγγέλλεται τὴν Διοσκειάν του μὲ ἴσῃν ἐλευθερίαν, καὶ ἐπίσης, προστατεύεται εἰς τὴν λατρείαν του.

6. Οἱ λειτουργοὶ τῆς Καθολικῆς Ἀποστολικῆς καὶ Ρωμικῆς Διοσκειᾶς ἐπαγγελλομένης παρὰ τῶν πλειοτέρων Γάλλων, καὶ οἱ τῶν ἄλλων Χριστιανικῶν λατρειῶν λαμβάνου τὰς χορηγίας, παρὰ τοῦ δημοσίου θησαυροῦ.

7. Οἱ Γάλλοι δύνανται νὰ κοινοποιῶσι καὶ νὰ ἐκδίδωσι διὰ τῶν τύπων τὰς διξατίας των συμμορφούμενοι πρὸς τοὺς νόμους. Ἡ λογικρισία δὲν συγχωρεῖται ποτε νὰ συσταθῇ.

8. Ὅλοι αἱ κτήρεις εἶναι ἀποκράδιατοι, χωρὶς τινος ἐξαιρέτως τῶν λεγομένων ἐθνικῶν, οὐδεμίαν διαφορὰν τιθέντος τοῦ νόμου μεταξὺ αὐτῶν.

9. Ἡ πολιτεία δύνανται ν' ἀπαιτήσῃ τὴν Δυσίαν τινὸς κτήτεω, πρὸς δημοσίῳν συμφέρον νομίμως ἀποδεδειγμένον, ἀλλὰ διὰ προηγουμένης ἀποζημιώσεως.

10. Πᾶσα ἔρευνα περὶ τῶν δοξασιῶν καὶ ψηφοφοριῶν τῶν μέχρι τῆς μεταρρυθμίσεως ἐκπεφασμένων, ἀπαγορεύεται. Ἡ αὐτὴ ἀμνηστία ἐπιτάττεται εἰς τὰ δικαστήρια καὶ εἰς τοὺς πολίτας.

11. Ἡ στρατολογικὴ ἀπογραφὴ καταργεῖται. Ὁ δὲ τρόπος τῆς συλλογῆς οὐδ' ἀλλαγῆται, καὶ τοῦ ναυτικοῦ στρατεύματος προσδιορίζεται ὑπὸ νόμου.

Τύποι τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Βασιλέως.

12. Τὸ πρῶτον τοῦ Βασιλέως εἶναι ἀπαράδιαστον καὶ ἱερόν. Οἱ δὲ Ὑπουργοὶ αὐτοῦ εἶναι ὑπεύθυνοι. Εἰς τὸν Βασιλέα μόνον ἀνήκει ἡ ἐκτελεστικὴ δύναμις.

13. Ὁ Βασιλεὺς εἶναι ὁ ὑπέρτατος ἄρχων τῆς Πολιτείας· διοικεῖ τὰς κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν δυνάμεις· διακηρύττει πόλεμον, κάμνει συνθήκας εἰρήνης, συμμαχίας καὶ ἐμπορίας· διωρίζει ὅλους τοὺς δημοσίους λειτουργοὺς, καὶ κάμνει τοὺς πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν νόμων ἀναγκαίους κανονισμοὺς καὶ διατάγματα, μὴ δυνάμενός ποτε ν' ἀναβάλλῃ τοὺς νόμους αὐτοῦς, μήτε ν' ἀποφύγῃ τὴν ἐκτέλεσίν των· ἀλλ' ὅμως κἀνὸς ξένον στράτευμα δὲν δύναται νὰ δεχθῇ εἰς ὑπηρεσίαν τῆς Πολιτείας χωρὶς νόμον.

14. Ἡ νομοθετικὴ δύναμις ἀσκεῖται συλλήδην παρὰ τοῦ Βασιλέως, τῆς Βουλῆς τῶν Πατρικίων, καὶ τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων.

15. Οἱ νόμοι προβάλλονται παρὰ τοῦ Βασιλέως, παρὰ τῆς Βουλῆς τῶν Πατρικίων καὶ παρὰ τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων.

Ἀλλ' ὅμως πᾶς νόμος περὶ εἰσφορᾶς πρέπει πρῶτον νὰ ψηφισθῇ παρὰ τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων.

16. Ἐκὶ πρότερος νόμον ἀπορρίβῃ παρὰ τῆς μιᾶς τῶν τριῶν Ἀρχῶν, δὲ δύνανται νὰ μεταπαρυσταθῇ ἐν τῇ αὐτῇ συνόδῳ.

17. Ὁ Βασιλεὺς μόνος ἐπικυροῖ καὶ ἐκδίδει τοὺς νόμους.

18. Αἱ πολιτικαὶ δαπάναι προσδιορίζονται, ἐφ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς βασιλείας, παρὰ τῆς πρώτης συνερχομένης συνόδου μετὰ τὴν εἰς τὸν θρόνον ἀνάστασιν τοῦ Βασιλέως.

Περὶ τῆς τῶν Πατρικίων Βουλῆς.

19. Ἡ τῶν Πατρικίων Βουλὴ εἶναι μέρος, οὐσιωδὴς τῆς νομοθετικῆς δυνάμεως.

20. Συγκταεῖται παρὰ τοῦ Βασιλέως ταῦτεχόν, μὲ τὴν Βουλὴν τῶν Ἀντιπροσώπων τῶν θεμάτων. Ἡ σύνοδος

ἀρχεται καὶ τελειώνει ταυτόχροτως μετὰ τὴν τῆς Βουλῆς.

21. Πᾶσα συνέλευσις τῆς τῶν Πατρικίων Βουλῆς, ἡ ἡμετέρα τῆς συνόδου τῆς τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλῆς, ἢ μὴ διαταχθεῖσα παρὰ τοῦ Βασιλέως, εἶναι ἀκύρη καὶ ἄκυρος κατὰ τέλειον δίκαιον, παρεκτός μόνως τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν συνέρχεται ὡς δικαστήριον καὶ τότε δὲν δύναται νὰ ἐκπληρῇ εἰμὴ δικαστικὰ καθήκοντα.

22. Οἱ διορισμοὶ τῶν Πατρικίων τῆς Γαλλίας ἀνήκει ἐν τῇ Βουλῇ. Ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν εἶναι ἀπεριόριστος. Διὰ τὴν μεταβάλλειν τὰ ἀξιώματα αὐτῶν, νὰ τοὺς διορίσῃ ὁ Βασιλεὺς, ἢ νὰ τοὺς κάμῃ διαδοχικοὺς κατὰ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ.

23. Οἱ Πατρικιοὶ ἔχουν εἶσοδον ἐν τῇ βουλευτηρίῳ κατὰ τὸν εἰκοστὸν πέμπτον χρόνον τῆς ἡλικίας των, καὶ δὲ κατὰ τὸν τριακοστὸν βουλευτικὴν ψῆφον.

24. Ἡ τῶν Πατρικίων βουλὴ προεδρεύεται παρὰ τοῦ λογεταρίου τῆς Γαλλίας, καὶ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ, παρὰ τοῦ Πατρικίου ὑπὸ τοῦ Βασιλέως διοριζομένου.

25. Οἱ ἐξ αἵματος βασιλικοὶ Περιγίτες, εἶναι Πατρικιοὶ κατὰ δίκαιον τῆς γενιῆσεώς των· καθίζουσι δὲ εὐθὺς παρὰ τῷ Προεδρῷ.

26. Αἱ συνεδριάσεις τῆς τῶν Πατρικίων Βουλῆς εἶναι κλειεῖς, καθὼς καὶ αἱ τῆς τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλῆς.

27. Ἡ τῶν Πατρικίων βουλὴ κρίνει περὶ τῶν ἐγκλημάτων τῆς ἐσχάτης προδοσίας, καὶ περὶ τῶν ἀμαρτημάτων των κατὰ τῆς ἀσφαλείας τῆς Πολιτείας, τὰ ὅποια θέλουσι παρὰ τοῦ νόμου.

28. Οὐδεὶς τῶν Πατρικίων δύναται νὰ φυλακῇ εἰμὴ ἐπὶ ἐξουσίᾳ τῆς Βουλῆς, οὔτε νὰ κριθῇ εἰμὴ παρ' αὐτῆς ἐγκληματικὴν πράξιν.

Περὶ τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων τῶν Θεμάτων.

29. Ἡ τῶν Ἀντιπροσώπων βουλὴ θέλει σύγκεισθαι ἐκ τῶν Ἀντιπροσώπων ἐκλεγμένων ἀπὸ τὰ ἐκλεκτικὰ σωματεία, τῶν ὁποίων ὁ διαγγρασμὸς θέλει προσδιορισθῇ διὰ νόμον.

30. Οἱ Ἀντιπρόσωποι ἐκλέγονται ἐπὶ πενταετίαν.

31. Οὐδεὶς τῶν Ἀντιπροσώπων γίνεται δεκτὸς εἰς τὴν βουλὴν, ἐὰν δὲ εἴη τριακοντούτης τὴν ἡλικίαν, καὶ δὲν ᾔσκησεν ὅλα τὰ παρὰ τοῦ νόμου προσδιοριζόμενα χαρακτηριστικά.

32. Ἐὰν ὅμως δὲν εὐρίσκωνται εἰς τὸ θέμα πενήντα ἔδρες τῆς σημειωθείσης ἡλικίας, πληθύνοντες τὸ παρὰ τοῦ νόμου προσδιορισμένον τμήμα τῆς ἀντιπροσωπίας, ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν θέλει συμπληρωθῆναι ἐκ τῶν μᾶλλον εἰσφερόμενων κατωτέρω τοῦ τιμήματος τούτου· οὗτοι δὲ δύναται ἐκλέγεσθαι συμπληρωμένοι μετὰ τοὺς πρώτους.

33. Κανεὶς δὲν γίνεται ἐκλογεὺς, νεώτερος ὢν τῶν εἰκοστέων ἐτῶν καὶ μὴ ἔχων ἐν ταῦ ᾧ τὰ παρὰ τοῦ νόμου προσδιοριζόμενα χαρακτηριστικά.

34. Οἱ πρόεδροι τῶν ἐκλεκτικῶν συνεδρίων διαρίζονται παρὰ τῶν ἐκλογέων.

35. Οἱ ἡμίσεις τοῦλάχιστον τῶν Ἀντιπροσώπων θέλουσι ἐκλέγεσθαι μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν ἔχοντων εἰς τὸ θέμα τὴν ἡλικίαν των οἰκονομικῶν.

36. Ὁ πρόεδρος τῆς τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλῆς ἐκλέγεται παρ' αὐτῆς κατὰ τὴν ἐναεξὴν ἐκάστην συνόδον.

37. Αἱ συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς γίνονται δημοσίᾳ· κατὰ ζητητὴν ὅμως πέντε μελῶν, γίνονται μυστικά.

38. Ἡ βουλὴ διαιρεῖται εἰς συμβούλια, διὰ νὰ ἐπεξεργάζεται τὰ σχέδια, τὰ ὅποια παρουσιάζονται εἰς αὐτὴν παρὰ τοῦ Βασιλέως.

39. Οὐδεὶς φόρος δύναται νὰ συσταθῇ, οὔτε νὰ εἰσπραχθῇ, ἐὰν δὲν συναινῇ παρὰ τῶν δύο Βουλῶν καὶ ἐπικυρωθῇ παρὰ τοῦ Βασιλέως.

40. Ὁ ἐπὶ τῶν ὑποστατικῶν φόρος δὲν συναινέται εἰμὴ ἐφ' ἑν ἔτος. Τὰ δὲ πλάγια τέλη δύναται νὰ συναινῶνται ἐπὶ πλείονα ἔτη.

41. Ὁ Βασιλεὺς συγκαλεῖ κατὰ πᾶν ἔτος τὰς δύο Βουλὰς· τὰς ἀναβάλλει, καὶ δύναται νὰ διαλύσῃ τὴν τῶν Ἀντιπροσώπων τῶν Θεμάτων· ἀλλὰ τότε ὀφείλει νὰ συγκαλῇ νέαν ἐντὸς τριμήνου.

42. Κάμμία σωματικὴ βία δὲν ἐμπορεῖ νὰ γένῃ πρὸς τινὰ τῶν Βουλευτῶν, διαρκούσης τῆς συνόδου, καὶ κατὰ τὰς ἐξ ἑβδομάδας τὰς προτεῖ καὶ μετὰ τὴν σύνοδον.

43. Οὐδεὶς τῶν Βουλευτῶν δύναται ἐπὶ τῆς συνόδου νὰ ἐγκαλεσθῇ καὶ φυλακῇ δι' ἐγκλημα (παρεκτός ἂν ἐπὶ αὐτοφώρῳ συλληθῇ), εἰμὴ ἀφ' αὐτοῦ ἢ Βουλῆς συγχωρήσῃ νὰ ἐγκαλεσθῇ.

44. Πᾶσα ἀναφορὰ πρὸς ταύτην ἢ ἐκείνην τῶν Βουλῶν δὲν δύναται νὰ γένῃ καὶ παρουσιασθῇ εἰμὴ γραπτῇ. Ὁ νόμος ἀπαγορεύει τὸ νὰ φέρεται αὐτοπροσώπως καὶ ἐντὸς τοῦ συνεδρίου.

Περὶ τῶν Ὑπουργῶν.

45. Οἱ Ὑπουργοὶ ἐμποροῦν νὰ εἶναι μέλη τῆς Βουλῆς τῶν Πατρικίων καὶ τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων. Τοὺς εἶναι πρὸς τούτοις συγχωρημένον νὰ εἰσέρχωνται εἰς τοὺς καὶ εἰς ἐκεῖνο τὸ βουλευτήριον, καὶ πρέπει νὰ τοὺς ἀκούωσι, ὅταν ζητῶσι νὰ ὁμιλήσωσι.

46. Ἡ βουλὴ τῶν Ἀντιπροσώπων ἔχει τὴν δύναμιν νὰ κατηγορῇ τοὺς Ὑπουργοὺς, καὶ νὰ τοὺς φέρῃ ἐνώπιον τῆς τῶν Πατρικίων Βουλῆς, ἥτις μόνη ἔχει τὴν δύναμιν νὰ τοὺς κρίνῃ.

Περὶ τῆς δικαστικῆς τάξεως.

47. Πᾶσα δικαιοσύνη ἐκπυρεύεται παρὰ τοῦ Βασιλέως. Διαχειρίζεται δ' ἐν ὀνόματι αὐτοῦ ὑπὸ δικαστῶν, παρ' αὐτοῦ καθισταμένων.

48. Οἱ παρὰ τοῦ Βασιλέως διοριζόμενοι δικασταὶ εἶναι ἀμετακίνητοι.

49. Τὰ κατὰ τὸ πρὸν ὑπάρχοντα κοινὰ δικαστήρια διατηροῦνται. Δὲν θέλει δὲ γένῃ εἰς αὐτὰ κάμμία μεταβολὴ εἰμὴ δι' ἀμεινὸς νόμου.

50. Ἡ παρούσα σύστασις τῶν ἐμπορικῶν δικαστῶν διαφυλάττεται.

51. Διαφυλάττεται ὡς αὐτῶν καὶ ἡ εἰρηνοδικία. Οἱ δὲ εἰρηνοδίκαι, ἂν καὶ διορίζονται παρὰ τοῦ Βασιλέως, δὲν εἶναι ἀμετακίνητοι.

52. Οὐδεὶς δύναται ν' ἀντικοπῇ τοῦ νὰ προστρέξῃ εἰς τοὺς προτφύρου, δικαστὰς, του.

53. Δὲν εἶναι ἐπιμένως δυνατὸν νὰ συσταίνονται ἐπιτροπαὶ καὶ ἐκτακτὰ δικαστήρια ἐφ' ὁποιοῦν ποτε λόγῳ καὶ ἐφ' ὁποιοῦν ποτε ἐπὶ κλήσει καὶ ἂν εἴη.

54. Αἱ κρίσεις γίνονται δημοσίᾳ διὰ τῶν ἐγκληματικῶν ἀγωγῶν, παρεκτός, εἰ ἡ δημοσιότης αὕτη εἶναι ἐπὶ

δυνος εἰς τὴν εὐταξίαν καὶ εἰς τὰ ἥθη· καὶ τότε τὸ δικαίωμα διακηρύττει τοῦτο διὰ κρίσεως.

55. Ἡ σύστασις τῶν ἐνόρκων δικαστῶν διαφυλάττεται. Ἀλλὰ δὲ μεταβολαί, αἵτινες διὰ μακροτέρας πείρας ἤθελον ἀποδειχθῇ ἀναγκαῖαι, δὲν δύναται νὰ βαλῶσιν εἰς ἐνέργειαν εἰμὴ διὰ νόμον.

56. Ἡ ποινὴ τῆς δημεύσεως τῶν κτημάτων καταργεῖται, καὶ δὲν δύναται νὰ συσταθῇ πάλιν.

57. Ὁ Βασιλεὺς δύναται νὰ κάμνη χάριν, καὶ νὰ μεταβάλλῃ τὰς ποινάς.

58. Ὁ ἰδιωτικὸς κώδικς καὶ οἱ νῦν ὑπάρχοντες νόμοι, ὡς ἀντιβαίνοντες εἰς τὸν παρόντα Χάρτην, ἰσχύουν μέχρι τοῦ νομίμως ἀκυρωθῶσιν.

Ἰδιαίτερα δίκαια βεβαιούμενα παρὰ τῆς Πολιτείας.

59. Οἱ ἐν ἐνεργείᾳ ὑψηλοῦντες στρατιωτικοί, οἱ ἀπομαχοὶ ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται, οἱ χῆραι, οἱ ὑπ' ἀμειδίᾳ διατελοῦντες ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται, θέλουν διαφυλάξαι τοὺς βαθμοὺς, τιμὰς καὶ ἀντιμισθίας των.

60. Τὸ δημόσιον χρέος κυροῦται. Πᾶν εἶδος ὑποχρέωσης ὁμολογημένης παρὰ τῆς Πολιτείας πρὸς τὸν, δανειστάς αὐτῆς, εἶναι ἀπαραδίεστον.

61. Οἱ παλαιοὶ εὐγενεῖς ἐπαναλαμβάνουν τὰ δίκαιά των. Οἱ δὲ νέοι διαφυλάττουν τὰ ἰδικά των. Ὁ Βασιλεὺς κάμνει εὐγενεῖς καὶ ἀρέσκειαν· ἀλλὰ δὲν τοῦ, δίδει εἰμὴ βαθμοὺς καὶ τιμὰς χωρὶς κάμνιν ἀτελείαν τῶν εἰσφορῶν καὶ τῶν χρεῶν τῆς κοινωνίας.

62. Ὁ Λόγος τῆς Τιμῆς διατηρεῖται. Ὁ δὲ Βασιλεὺς θέλει προσδιορίσει τὰς ἐσωτερικὰς διατάξεις, καὶ τὸ παράσημον.

63. Αἱ ἀποικίαι διοικούνται δι' ἰδιαίτερον νόμον.

64. Ὁ Βασιλεὺς καὶ οἱ διάδοχοι αὐτοῦ θέλουν ὀρκισθῇ κατὰ τὴν εἰς τὸν θρόνον ἀνάστασιν των, ἐνώπιον τῶν Βουλῶν συνηθροισμένων, νὰ τηρήσωσι πιστῶς τὸν συνταγματικὸν Χάρτην.

65. Ὁ παρὼν Χάρτης καὶ ὅλα τὰ ὑπ' αὐτοῦ καθιερούμενα δίκαια ἐμπιστεύονται εἰς τὴν πατριωτισμὸν καὶ τὴν ἀνδρείαν τῶν ἐθνικῶν φρουρῶν καὶ ὅλων τῶν Γάλλων πολιτῶν.

66. Ἡ Γαλλία ἐπαναλαμβάνει τὰ χρώματά της. Εἰς τὸ ἐξῆς δὲν θέλει φορεῖται πλέον ἄλλο σημεῖον παρὰ τὸ τρίχρωμον.

Ποικίλα.

Ἀνεκαλύφθη νεωστὶ ἐν τῇ Ἀμερικῇ ὅτι οἱ ἀστραποκαυμένοι δύναται ν' ἀναζήσωσιν, ὅταν τοὺς χύσῃ τις κάμποις φοραῖς ψυχρὸν νερὸν ἐπ' αὐτῶν εἰς τὸ πρόσωπον καὶ εἰς τὸ στήθος.

Ἡ κρίξις νεωστὶ ἐν Νεοθωρακῶν, τὸ ὅποιον περιεῖχεν ἑπτὰ πεντεκαίδεκάκις τοῦ πρώτου μικρότερον, καὶ ἔλκον ἐξήκοντα καὶ ἑνὰ κόκκους. Πορευτηρήθη ἤδη εἰς τὰ ἔμβρυα

τῶν τετραπόδων καὶ τῶν ἀνθρώπων ἡ μόρφωσις ἑτέρου ἐμβρύου, ἀλλ' εἰς τὰ ὡς δὲν εἶχε ἔτι ἕνα.

(L' Echo Francais.)

ΕΙΔΟΠΟΗΣΙΣ.

Διατελῶν πλησίον τοῦ στρατηγικοῦ ὑπασπιστοῦ τῆς Σ. Κυβερνήσεως, Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν τακτικῶν στρατευμάτων, Κυρίου Γεράρδου, δι' ὅλους τις ὁμαζόμενος Γεώργιος Σταύρου, ἐτῶν 32, Θεσσαλονικεὺς, ἐτελεύτησεν εἰς τὸ ἐν Ναυπλίῳ νοσοκομεῖον τὴν 30 τοῦ παρελθόντος Αὐγούστου. Εὐρέθησαν εἰς αὐτὸν εἰς μετρητὰ περίπου Γρόσια 250 καὶ δυο δακτυλίδια, τὰ ὅποια ὅλα εὐρίσκονται εἰς τὸν ἀρχίατρον τοῦ νοσοκομείου Κ. Στεφανίδην.

Εἰδοποιεῖται λοιπὸν, ὅστις εἶναι ὁ κληροδόμος τοῦ διαληφθέντος, νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Ναυπλίου μετὰ τακτικὰ ἐπίσημα ἀποδεικτικά, διὰ νὰ διευθυνθῇ, τυστημένους ὅπου ἀνήκει, νὰ λάβῃ τὴν ῥηθεῖσαν περιουσίαν τοῦ ἀποθανόντος.

ΝΑΥΤΙΑ.

ΛΙΜΝΗ ΣΠΕΤΣΩΝ. Ἀπὸ τῆς 6 Ἰουλίου μέχρι τῆς 13 Σεπτεμβρίου. ΚΑΤΑΠΑΛΟΥΣ. 29 πλοῖα, ἐξ ὧν 27 μὲν Ἑλληνικά, 1 δ' Ἴόνιον καὶ 1 Ῥωσικόν.

Ἐλθόντα, 2 μὲν ἐκ Ναυπλίου, 7 δὲ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, 6 ἐκ Λιβερνῶν, 1 ἐκ Τενησίου, καὶ 13 ἐκ Σύρας καὶ διαφόρων μερῶν. Καὶ 989 πλοῖα, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ φορτωμένα.

Εἶδη εἰσπλεόντα: — Σίτος, ξυλῖα, τυροί, βούτυρον, φέσια, τοῦβλα, μάρμαρα, ῥούμι, οἶνος, ῥακί, καὶ παντοδαπὰ τρόφιμα.

ΑΠΟΠΑΛΟΥΣ. 36 πλοῖα, ἐξ ὧν 34 μὲν Ἑλληνικά, 2 δὲ Ῥωσικά.

Διευθυνθέντα, 23 μὲν εἰς Κωνσταντινούπολιν, 1 δὲ εἰς Σύραν, 2 εἰς Ναύπλιον, 3 εἰς Λισαβώνα, 4 εἰς Λιβόρνον καὶ ἄλλας πόλεις τῆς Ἰταλίας, καὶ 3 εἰς διάφορα μέρη.

1 αἱ 1065 πλοῖα εἰς διάφορα μέρη, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ φορτωμένα.

Εἶδη ἐξαπλεόντα: — Σίτος, ξυλῖα, δέρματα, μέταξα, χειροτεχνήματα, βαλάντι, λάδι, κτλ.

ΛΙΜΝΗ ΝΑΥΠΑΓΙΟΥ. Ἀπὸ τῆς 10 Αὐγούστου μέχρι τῆς 7 Σεπτεμβρίου. ΚΑΤΑΠΑΛΟΥΣ. 29 πλοῖα, ἐξ ὧν 24 μὲν Ἑλληνικά, 3 δὲ Ἴόνια καὶ 2 Αὐστριακά.

Ἐλθόντα, 23 μὲν ἐκ Σύρας καὶ ἄλλων νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, 3 δ' ἐκ Τεργέστης, 1 ἐκ Λιβόρνου, 1 ἐκ Μάλτας καὶ 1 ἐκ Μασσαλίας.

Καὶ 931 πλοῖα ἐκ διαφόρων μερῶν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου.

Εἶδη εἰσπλεόντα: — ξυλῖα, οἶνος, ῥακί, ἄλευρα, χειροτεχνήματα, πλάκες, οἶτος, σάκχαρ, καφές, τομάρια, καπνός, ὀπώρα, κτλ.

ΑΠΟΠΑΛΟΥΣ. 34 πλοῖα, ἐξ ὧν 28 μὲν Ἑλληνικά, 3 δ' Ἴόνια καὶ 3 Αὐστριακά.

Διευθυνθέντα 29 μὲν εἰς Σύραν καὶ ἄλλας νήσους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, 2 δὲ εἰς τὰ παράλια τῆς Πελοποννήσου, 2 εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ 1 εἰς Ζάκυνθον.

Καὶ 1021 πλοῖα, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ φορτωμένα, εἰς διάφορα μέρη ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ κόλπου.

Εἶδη ἐξαπλεόντα: — Τυροί, μέλι, βούτυρον, μέταξα, καπνός, δέρματα, ὀπώρα, βερμύκλι, χειροτεχνήματα, ξυλῖα, καὶ διάφορα ἐκ τῶν εἰσπλεόντων εἰδῶν.

ΕΠΙΣΙΟΡΘΩΣΙΣ. — Αἱ πρότεροι τίσσαρες, ἀλλοδαπῶν τοῦ Παρρητήματος τοῦ προηγουμένου Ἀρ. 76 τῆς Ἐφημερίδος, ἐκ τῶν ἰσχυμένων. Ἡ ἀριθμητικὴ ταξὶς αὐτῶν εἶναι 356—357—358.